

Joy Band v akci - koncert 12. 1. 2019 v kostele P. Marie Pomocnice křesťanů v Žabovřeskách

Milí Čtenáři,

vánoční prázdniny skončili a začal rok 2019. Ten pro náš časopis znamená spoustu změn. Jedna z nich se týká hlavně tisku. Jak jste si už mohli přečíst v minulém čísle, budeme v novém roce prodávat jeden výtisk Pištinovin o 24 stranách po 10 Kč, protože časopis necháváme kopírovat v copy centru.

(Započítaná je i katerná obálka, kterou nám sponzoruje firma BALÓN KUBÍČEK spol.s.r.o.)

Další významnou změnou je to, že nám do Pištinovin přibyla nová rubrika s názvem PŘÍRODA V NAŠICH RUKOU. V ní se dozvíte spoustu zajímavých věcí o tom, jak přírodu šetřit a chránit. A poslední změnou je to, že máme hodně nových odběratelů a přispěvatelů! Pro ty později jmenované (přispěvatele)

(Jak se stát přispěvatelem? Přečtete si článek na straně 6 a přispívejte!)

je na stranách 6 a 7 připravený letáček. Článek o tom co a jak přispívat.

Na obálce čísla se také můžete pokochat fotkami z koncertu (souboru mladých lidí) Joybandu, který se konal 12.1.2019 v kostele salesiánského střediska v Žabovřeskách.

(více fotek najdete na: www.collegiumprorita.creante.cz) Jsou tam také fotky z koncertu pro Ježíška, na kterém se sešli lidé s cílem společně si zazpívat a tím oslavit narození Ježíška. Koncert se opravdu vydařil.

I Vám všem přeji, ať se Vám v novém roce daří.

Alžběta Poláčeková

PÍŠTINOVINY 15 - PŘÍSPĚVKY

Šéfredaktorka: Alžběta Poláčeková: 3, 4, 6, 7, 16, 17, výběr fotek

DALŠÍ PŘÍSPĚVKY: Lucie Vyskočilová: obálka, 5, Mojmír Vlach: 8, 9, Jana Hlaváčková: 10, 15, Alena Rašová: 11, 12, 13, 14, fotka odpadkového koše, (viz. obálka) Mojmír Poláček: 18, 22, fotky-koncert pro Ježíška, (viz. obálka)

Helena Majdlová: 19, 20, 21,

Radim Poláček: fotky-koncert Joybandu

VELKÉ DÍKY VŠEM, KDO SE PODÍLELI
NA PŘÍPRAVĚ 15. ČÍSLA.

Tisk sponzorovala firma
BALÓNY KUBÍČEK spol. s r. o.

Harfa

Harfa je strunný hudební nástroj, a je to jeden z nejstarších hudebních nástrojů. První nástroje podobné harfě se objevují již v Egyptě a Mezopotámii cca před pětitisíci lety.

Moderní harfa se skládá z opěrného sloupu zakončeného ozdobnou hlavicí, krku v podobě ležatého S a rezonanční skříně (obvykle z javorového dřeva), která se směrem dolů rozšiřuje.

Struny se ladí pomocí otočných terčů, které se nacházejí na krku harfy.

Koncertní harfa má obvykle 47 strun a váží přibližně 36 kg. Na výšku měří 1,8 metru a na délku 1,2 metru.

Existují také harfy, které mají dvě řady strun, což umožňuje hrát speciálních zvukových efektů.

V osmnáctém století byla vynalezena harfa, jejíž struny se daly přikladit sešlapaním pedálů, kterých bylo nejdrive pět. Dnes se používají sedmipedałové harfy.

Při hře na harfu se používají obě ruce.

Pravou rukou se hrává vyšší a levou nižší tóny. Využívají se všechny prvky kromě malíčku.

6 Pištinoviny - Piš ty noviny

aneb

— CO A JAK PŘISPÍVAT DO ČASOPISU —

- Když píšete příspěvek do časopisu, musíte psát s alespoň půlcentimetrovým odstupem od kraje.
- Příspěvek musí být psán černobíle
- Pokud píšete příspěvek do nějaké rubrice s názvem, (Knihmollona, Kuchařka, Luštěniny...) nadepište ho prosím nahoru na stranu jako nadpis. Název článku může být podnadpis.

- CO PŘISPÍVAT -

- doporučit knihu do rubriky Knihmollona
- vytvořit křížovku do rubriky Luštěniny
- napsat recept do rubriky Kuchařka
- napsat něco o rostlinách do rubriky Květinářství
- napsat medailonek o skladateli nebo o hudebním nástroji
- napsat vtipy do rubriky Vtipy
- vytvořit rozhovor
- napsat nějaké hádanky
- napsat o nějakém sportu
- vytvořit příběh na pokračování

- 7
- vytvořit reportáž
 - nakreslit obálku (po domluvě s šéfredaktorkou)
 - napsat o nějaké události
 - napsat o něčem co se líbí mně a myslím si, že by se mohlo líbit ostatním.
 - nakreslit komiks
 - nakreslit obrázek
 - vyfotit fotku

Pokud byste někdo chtěl napsat nebo vytvořit barevný příspěvek, můžete. (Prosím, opět po domluvě)

----- FANTAZII SE NEŽE NEKLADOU -----

Ž jakýmkoli postřehy a dotazy se obračejte na mě (Olěbětou Poláčkovou) nebo pište na: beta.polackova@gmail.com

V novém roce bude na každé obálce časopisu datum, (tj. uzávěrka) do kterého je nutné dodat příspěvky do příštího čísla.

V novém roce jeden výtisk Pištinovin o 24 stranách stojí 10 Kč. ☺
☺ ☺ ☺ PŘISPÍVEJTE! ☺
☺ mějte dobrou ☺
☺ maladu ☺

Kapitola druhá:

Jsem největší zločinec království

Stráže mi na ruce nasadily zvláštní pouta. Vypadaly jak rukavice, až na to že byly ze železa. Poté mi je přivázaly řetězy k bokům, abych s nimi nemohl ani hnout. Celou dobu mě obcházely s divnou bází, jakoby se mě bály, že jim něco udělám. Já jsem se snažil uklidnit a přemýšlel jsem o tom, co se mnou bude. Přece jsem nic neprovedl. Proč mě teda spoutali a vedou do středu pevnosti? Radši budu v klidu a nebudu klást odpor, třeba mě pustí. „Nepokoušej se vyvolat žádného démona," se strachem v hlase na mě zakřičel jeden ze strážných. „Jestli to uděláš, ihned tě zabiju." Na důkaz toho mi přiložil meč ke krku a zapnul nějaký přístroj. Hlavou se mi začalo ozývat kvílení, jako když někdo umírá. „Nééééé," zařval jsem, „co to je?" „To je *rušitel*," odpověděl mi, „Moc výborná věcička. Brání ti v přemýšlení a zabraňuje povolávat příšery a demony. I když u takového případu, jako jsi ty, mocný a zlý čaroděj *Xibir* asi moc nepomůže." Jako že jsem nějaký *Xibir*. Divil jsem se. *Rušitel* mě pěkně štvál, začínala mě z něj bolet hlava.

To už mě strážní dovedli do vězení. Šli jsme snad po tisíci schodech dolů, když se před námi objevily dveře. Ani by se tomu dveře říkat moc nedalo. Spíš to byl masivní plát železa s malou mříží nahoře, kterou do cely pronikalo aspoň trochu vzduchu. Strážný došel ke kovové klice ve stěně dva metry od dveří. Vzal klíče a pod klikou odemčel pět podivných zámků. Něco zachrastilo a klika se otočila dolů. Strážný ji uchopil a začal s ní točit proti směru hodinových ručiček. Dveře, jak jsem zjistil, se vysouvaly ze stropu. Jak strážný točil klikou, dveře se pomalu zasouvaly do stropu.

Uviděl jsem tu nejhorší celu na světě. Byla tmavá a bez oken. Jediné vybavení v ní bylo trocha slámy a kýbl na potřebu vězně. Strážní mě zavedli dovnitř a spoutali mi nohy. „Hahaha, nejpevnější cela v severní části země elfů. Budeš tady, dokud z hlavního města nepřijde zpráva o tom, co s tebou." Zasmál se

pobaveně strážný. S těmi slovy odešel a druhý strážný začal spouštět dveře. Zůstal jsem v cele sám. Jediný zvuk, který jsem slyšel, byl nikdy nekončící nářek *Rušitele*.

Mijely dny a já pořád seděl v cele. Vždy asi v poledne, aspoň jsem si myslel, že v poledne, se dveře napůl zvedly a dovnitř vešel strážný s talířem jídla a vyměnil kýbl na... No vy víte co. Přišla zima a sní i příjemná změna. Jednou ke mě dolů sešlo strážných pět a odvedli mě z vězení ven. Došli jsme do nějaké kanceláře. Sluneční světlo mě úplně oslepilo. Posadili mě na židli a připoutali k ní. Proti mě se posadil vysoce postavený pán, soudě podle oblečení. Pozdravil mě a řekl. „Na jihu království objevili elfa úplně stejného jako ty. Proto jsem vlastně tady, podrobím tvoji mysl kontrole, která mi řekne, jestli jsi *Xibir* nebo obyčejný elf. V případě, že jsi obyčejný elf, tě pustíme a můžeš jít, kam chceš. Abys neřekl, že jsme tě tady drželi dva měsíce pro nic za nic, dostaneš odškodnění dva zlatý." Jak domluvil, ucítil jsem, jak se něco dotknulo moji mysli. Pokusil jsem se to vyhnat, ale pustilo se to do mě trojnásobnou silou. Za chvíli jsem podlehl a cítil, že mi někdo zkoumá všechny myšlenky. Horší na tom bylo to, že se pustil do nitra mé mysli, kde jsem měl nejtajnější myšlenky. Kontrola skončila a já se svalil na židli.

Když jsem se probral, zjistil jsem, že pouta jsou pryč a muž přede mnou čeká, až přijdu k sobě. „Moc se ti omlouváme. Spletli jsme si tě s někým jiným. Tady máš dvě zlatky a jsi volný." S těmi slovy mi pokynul a já mohl konečně odejít. Ale nepospíchal jsem. „Jak si mě můžete splést s někým úplně jiným?" Zeptal jsem se. „Za všechno můžou vývojové vady," řekl mi. „Když se elfové vyvíjeli, jejich věk se prodlužoval. Aby jejich buňky přežily tak dlouho, zjednodušily se. Vypustily část genetické informace. Elfové mají asi jen bilión možností jak vypadat a jak se chovat. Samozřejmě chování hodně ovlivňuje prostředí, ve kterém žijí. Ale vzhled se změnit moc nedá. Proto se čas od času stává, že se potkají dva na vlas stejní elfové. Ty jsi *Xibira* sice nepotkal, ale strážní viděli jeho obraz a zadrželi tebe."

Vtipy

Wikipedie: „Já vím všechno!“

Google: „Nájdou všechno“

Facebook: „Já znám všechny“

Internet: „Bez mě jste v p**eli“

Elektrina: „Tak se uklidníme, jo?“

Co dělá sedmnáct blondýnek před kinem?
Čekají, až přijde ještě jedna, protože film
je přístupný až od osmnácti.

„Vstávej, synku, musíš do školy!“

„Maminko, já tam nechci, oni mě tam vůbec neberou
váženě, smějí se mi... Opravdu tam musím jít?“

„Musíš, musíš, vždyť“ ises učitel.

Chlap ve školce:

„Dobrý den, přišel jsem si pro dítě.“

„A které?“

„A není to jedno? Stejně ho zítra ráno
zase přivedu.“

PŘÍRODA v našich rukou

-1-

plytvání

Milí čtenáři, vítajte u článku, PŘÍRODA v
našich rukou, kde se bude jít, Alena Rašová,
zaměřovat na všemožné zajímavosti o neúspěchu,
odpadu a celkově o stavu naší přírody.
U většiny článků o přírodě je to tak, že čte-
me se jím zabývá

- v tu chvíli, kdy ho čte a
- ani tak 24 hodin poté.

Pak to pustí z hlavy o myšlenkou: „Vždyť
přece hrdíme, to stačí.“

ale nestačí. Jako stačí, ale chtělo by to víc!

Proto si prosím dejte takové malé předsevzetí,
že po přečtení tohoto článku to z hlavy
nepustíte a budete se tím dále zabývat.

I já si toto předsevzetí dávám!

12 Plytvání... čím?... vším.

Od vody a jídla po oblečení a sáčky.
Jako by si člověk vůbec nevěděl toho, co má.

Na světě je velké množství vody, avšak ani ne 3% z ní je pro pití. Část těchto procent je uzavřena v ledovcích, zbývá ani ne 10%.

Problém je ten, že pitnou vodu používáme někdy zbytečně. U splachování záchodů by jsme např. mohli šetřit využití vody dešťovou. Také jídlem se dnes velmi plýtvá.

Představte si, kolik množství zvířat je zabito jen pro to, aby pak polovina dětí ve škole neměla oběd. Spotřeba masa v poslední době velmi stoupá. V roce 2011 to bylo 78,6 kg na osobu za rok. V našem jídelníčku převažuje maso červené, přitom daleko hodnotnější je pro jídlo maso vepřové, hovězí...

a hlavně rybi! Jenže není maso jako maso...
Záleží hlavně na tom, jestli zvíře, které

13 má se na talíři vůbec někdy běželo či alespoň chodilo nebo plavalo.

Další velké plýtvání se týká plasty! Ano!

Náš světový problém s plasty je opět zde!

Tak schválně, kolik z vás nosí svácim v plastovém sáčku? A kolik z vás ten sáček pak deně vyhodí? Co?

Dobře, přemýšlím, taky jsem mezi nimi byla, ale dnes už přes dva roky se sáčky šetřím. Pokud totiž není sáček uspiněný či načechlý, nepělu je vyhodit! Můžete si do něj dát novou svác, řekněte si ho (hlavně maminky) dát do nákupní tašky a koupit do něj nějaké pečivo.

I obaly od toasty se dají použít jako pytlík na svácim, více to není nějak velké štěstí, ale věřte, že vaši svácina je to jedno.

A teď už čtenářská

vyzva →

Ústava pro ^{odvážné} čtenáře:

Alespoň týden

- nebude vyharováat čisté náčty
- pokusím se nepřýtkat vodou
(kvalitní sprchování, když i čistém ruby,
tak je hokouslek vypnutý...)
- podle toho, jak uznám za
vhodné omezím svou týden
spotřebu masa.

+ bude se usmívat!!

Alena
Kašová

Knihomolovna

Země příběhů návrat kouzelnice

Zlá kouzelnice, která kdysi proklela Šípkovou
Růženku a uvrhla ji do stoletého spánku, je zpět.
Po letech skrývání se chce mstít a je nebezpečnější
než kdy dřív.

Už je to rok, co se sourozenci Alex a Conner
vrátily z říše příběhů. Stejně tak dlouho neviděly
svoji babičku - kmotřičku vílu. Když se jednoho
dne objeví u nich doma, s vojáky královny
Popelky za zády dětí hned vytuší, že se stalo
něco vážného. Jejich maminka byla unesena!

Ačkoli jim babička zakazuje cokoli podnikat,
podává se jim tajně proniknout zpět do říše
příběhů. Tam však brzi zjišťují, že vše je
mnohem horší než se domnívaly, a že poprvé
kam pamět sahá, možná pohádka nebudou
mít šťastný konec.

Milí Čtenáři,

v tomto okénku najdete návod jak si vyrobit svou naprosto nezálesáckou magnetickou záložku.

CO POTŘEBUJEME: Tenký bílý papír, nůžky, pravítko, tužku a kreslicí potřeby, magnetickou folii (samolepicí)

(měla by jít zakoupit ve výtvarnických potřebách, na ulici Josefská, by ji měli mít), dobrou náladu, ☺

POSTUP: Na papír si s pomocí pravítka nakreslíme pruh 3x10cm, který následně vystříháme. Ohneme ho pořádně napůl a obstříháme rohy.

Potom na stranu 1 a 2 nakreslíme obrázek podle vlastních představ. Kdo pak má odvahu, vyrazí do města do copy centra, kde i laminují. (např. copy General na Dvořákově 13, za Mahenovým divadlem) Tam požádá o zalaminování. Pokud chce, aby mu záložek zalaminovali víc, upozorní na to, aby

se nedotýkaly. Doma pak zalaminované záložky obstříháme, tak půl milimetru od papíru. (kdyby stříhal blíž, mohla by se laminovací folie rozlepit) Kolem papíru je taková bublina, tak do té hlavně nestříhat! Pak vystříháme z

magnet. magnetické folie magnety, nejlépe takhle velké.

Nalepíme je na záložku a TRADÁ! máme hotovo! Tedy

pouze v případě, že jste záložku před zalaminováním pořádně ohnuli, jinak nepůjde zaklapnout.

záložka z boku CÍL: záložka by měla jít zaklapnout na straně knihy. Pokud to nejde, je něco špatně a záložka neplní svůj účel.

Příjemné čtení!

VEŠKERÉMU TÍŠTICTVU JISTĚ NEUNIKLA VÝZNAMNÁ
 PROMĚNA VISAGE NĚKTERÝCH HLADÝCH DAM.
 PROTO SI DOVOLUJEME NABÍDNOUT ŽÁR NEOTŘELÝCH NÁPADŮ.
 PRO ÚTRAVIČKU HLAVIČEK.

VÁNOČNÍ VZPOMÍNKA NADĚJ PERNÍČKY

VŠECHNO TO ZAČALO RECEPTEM NA PERNÍČKY:

400 g HLADKÉ MOUKY (DĚLÁM DOMA ZE ŽITNÉ)
 150 g MLETÉHO CUKRU
 60 g MÁSLA
 1 vejce
 1 LŽÍCE MEDU (PĚKNĚ VRCHOVATĚ)
 1 MALÁ LŽÍČKA SODY
 POMLETÉ KORENÍ: ANÝZ, HŘEBÍČEK, BADIÁN,
 NOVÉ KORENÍ, SKOBYL

VŠE SMÍCHAT, TĚSTO NECHAT ULEŽET DEN
 V LEDNICI. DRUHÝ DEN VYKRAJOVAT, TROUBU
 VYHŘÁT NA 100°C, AŽ TĚSTO NASKOČÍ 150°C.
 (VYKRAJOVAT Z ROZVÁLENÉHO TĚSTA, SE
 ROZUMÍ.)

VŮNĚ VÁNOC JE TU. PERNÍČKY. MÝŠLENKA
 SE ZATOULÁ DO VZPOMÍNEK. NA LÉTO,
 NA PERNÍČKY, NA LCA 15 DOSPĚLÁKŮ A
 LCA 30 DĚTÍ A POTĚŠENÍ Z PERNÍČEK PRO
 KAŽDEHO, JE POTŘEBA MNOHA PERNÍČKŮ.
 DÁVKU RECEPTU, TEDY ZECTYŘNÁ SOBÍME.
 NASTÁVÁ KRAŠNÝ VEČER, V KUCHYNI JSOU

SNĚSENÝ VŠECHNY INGREDIENCÍ, KROMĚ
NICH SE V KUCHYNI SETKÁVÁ I NĚKOLIKERO
VESELÝCH POMOČNÍKŮ, KTERÉ LÁKA VŮNĚ
PERNÍČKŮ I SPOLEČNÉHO SETKÁNÍ. A TAK
ZAPOČNE DÍLO. VESELÝ HOVOR A SMÍCH
PROVÁZÍ PŘÍPRAVU. MOUKU ŠUP DO MÍSY, PO
TOHO CUKR, SODA, ... A UŽ TO BĚŽÍ.
PŘICHÁZÍ NÁPAD - PŮJDEME TO ROZDĚLIT NA
VÍCE ČÁSTÍ, AŽ SE TĚSTO DĚLÁ LÍP. TOTO SEM,
TOTO TAM A HUDE JSOU 4 ZPRACOVÁVACÍ TĚSTA.
JE TO ALE DIVNÁ VĚC, TO TĚSTO SE NĚJAK
NECHCE SPOJIT? ČÍM TO? RULE K DÍLU SE
MAYÍ, ALE TĚSTO NE A NE BYT HLADKÉ,
MĚKKÉ, VONAVÉ? A TAK KAŽDÝ RADU DÁ -
DÁT TAM MLÉKO, PŘIDAT MÁSLA, JÁ DÁVAM
OLEJ, A CO VEC? TO BUDE CHTÍT VÍCE MEDU.
PŘIDÁME I KORENÍ. A TAK PŘIDÁVÁ SE TO I
ONO, AŽ TĚSTO JAKÉS SE STVOŘENO. A ZNĚJ
PAK DRUHÝ DEN SPOUSTA MALÝCH VYKRAJOVÁČŮ
RADOSTNĚ VYKRAJUJE, DOBRÁ NÁLADA PANUJE.
A CO VÍC. JEŠTĚ TEDY SE USMÍVAM NAD
SLZAMI SMÍCHU, KTERÉ TEHDY BYLY PROLITY.
V ČEM TKVÍ KOUZLO RECEPTU?

STAČÍ DO TĚSTA NASYPAT 0 KILLO MOUKY
NAVÍC, PROPOJIT SPOLEČNÉ NÁPADY, JAK
TĚSTO VYTVOŘIT, OKORENIT VESELÝM SMÍCHEM
A VZNIKNE SKVĚLÉ SPOLEČNÉ DÍLO.

A JAK TY PERNÍČKY CHUTNÁLY!

JE NA CO VZPOMÍNAT. NA VÁNOC V LETĚ,
NA PŘÁTELSKOU ATMOSFÉRU, NA LIDI, KTERÍ
SE RÁDI SETKAJÍ, NA VŮNI PERNÍČKŮ.

PS VÁNOC V LETĚ? TAK O TOM ZASE TŘEBA
NĚKDY PŘÍŠTĚ.

V NOVÉM ROLE PŘEJI HOVNĚ DOBRĚ
VYPEČENÝCH PERNÍČKŮ.

VYHLEDEJTE V KNIHOVNĚ KNIHY K.H.B. A VEZMĚTE S SEBOU!

POLOLETNÍ TĚŠTIVÍKEND

1. - 3. 2. 2019

VELEVAŽENÉMU TĚŠTICTVU SE
NA VĚDOMÍ DÁVA, ŽE ZA SLUHOU PA-
NÍ MEJZLÍKOVÉ MŮŽEME O POLOLET-
KÁCH HRÁT A ZPÍVAT V TOMTO MA-
LEBNĚM KOSTELE NA VYSOČINĚ -
TOTIŽ V **HAVLIČKOVĚ BOROVĚ**,
RODIŠTI TO ZNÁMEHO ČESKÉHO
LITERÁTA A BUŘIČE KÁRLA
HAVLIČKA BOROVSKÉHO.

Vánoční zpívání 26. 12. 2018 v kostele sv. Máří Magdaleny v Kuřimi.

